

# NATURTYPEKART RAUMAS NEDBØRFELT

1:150 000

Utarbeidet av

Jarle Inge Holten

Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Museet,

Botanisk avdeling, Trondheim 1984

Prosjekt: Botaniske undersøkelser i Raumavassdraget  
 Ansvarlig prosjektleder: Jarle Inge Holten

Teknisk framstilling:

DKNVS, Museet, Botanisk avdeling

Trykket av:

Ansvarlig: Kari Sivertsen

Kartet er laget på grunnlag av:

Topografisk kart serie M711, vegetasjonskart  
 Ulvådalen - Brøstaldalen 1:20 000, vegetasjonskart  
 Rauma 1:50 000 og botanisk materiale fra  
 befaringer i Raumas nedbørfelt 1982-1983

Symbols  
 (Symbols)

Vegetasjonsfigurer større enn ca. 0,5 km<sup>2</sup> er avgrenset og karakterisert med stor bokstav, bokstavkombinasjon eller bokstav - tallkombinasjon.

For mosaikker mellom enheter (A, B) innen samme figur gjelder omtrentlig arealfordeling i prosent: A/B = 50-80/20-50 = 65/35.

Minsteareal for punktsymbol:

\* (edellauvskog): ca. 25 daa.  
 ■ (svartorskog): ca. 5 daa.

ENHET  
 (Vegetation units)

- F1** F1. LAVRIK FURUSKOG (Pine forest with lichens). Glissen, kontinental skogtype med låg produksjon. Forekomst mellom Bjørli og Lesjaskog. Belliggenhet nær dalbunnen, på grovt substrat eller på grunnlendt mark i sørhelling. Lyngdominert feltsjikt, mest blåbær og fjellkrekling. I tillegg forekommer spredt smilblada gras og nysomme urter, mest smyle og stormarijelle. Bunnsjiktet er mosedominert, med etasjemoose og furumose som de vanligste. Tykkere humusdekke enn hos F1, og podsolprofil.
- F2** F2. BLÅBÆR-SMÅBREGNE-FURUSKOG (Pine forest with Vaccinium myrtillus/small ferns). Middels produktiv furuskogtype. Hovedforekomst langs hovedvassdraget mellom Verma og Lesjaskog. Substratet grovt men fuktigere enn hos F1. Feltsjiktet lyngdominert, mest blåbær og fjellkrekling. I tillegg forekommer spredt smilblada gras og nysomme urter, mest smyle og stormarijelle. Bunnsjiktet er mosedominert, med etasjemoose og furumose som de vanligste. Tykkere humusdekke enn hos F1, og podsolprofil.
- K1** K1. HEI-BJØRKESKOG (Heath birch forest). Vanligste skogtype i nedbørfelket. Middels produksjon. Flere undertyper: 1. Krekling-type, dominert av fjellkrekling med hovedforekomst på blokkmark nær skoggrensa. 2. Blåbær-type, dominert av blåbær og skrubær i feltsjiktet og etasjemoose og furumose i bunnsjiktet. 3. Småbregne-type, dominert av fugletelg og/eller hengeving i feltsjiktet. Hovedforekomst i nedbørfelket. Tykt humusdekke og podsolprofil.
- K2** K2. ENG-BJØRKESKOG (Meadow birch forest). Vanlig skogtype i bratte ller i Romsdalen. To hovedtyper. 1. Lågt-type. Dominert av lågvokste gras og urter. Skogstorkenebb vanligste art i feltsjiktet. Vid vertikal utbredelse. Ofte beitebeting. Middels - høg produksjon. Brunjordsprofil og overgang til podsolprofil. 2. Storbregne-/høgstaude-type. Hovedforekomst i bratte ller med næringsrikt sigevann. Høgvokste bregner og urter i feltsjiktet, mest skogburkne og tyrihjel. I bunnsjiktet fagermoser og lummoser. Høg produksjon. Brunjordsprofil.
- I** I. GRÅORSKOG (Grey alder forest). Hovedforekomst på flomutsatte, flate elvebredder ved Rauma mellom Åndalsnes og Verma (elvekant-gråorskog). I tillegg danner grår bestand i bratte ller, gjerne langs bekker (li-gråorskog). Begge typene gras- og urtedominert. Vanlige arter: Tyrihjel, gaukesyre, bringebær, og skogstjerneblom. Høg produksjon. Brunjordsprofil.
- E** E. FATTIG- OG INTERMEDIÆRMYR (Poor and intermediate fen). Nedbørfelket har relativt låg myrrekvens. Alle utfigurerte myrarealer i nedbørfelket er sigevannspåvirket. De fleste myrene er bakkemyrer over ca. 650 m. De kystpregede bakkemyrene domineres ofte av rome, f.eks. i Vermedalen. Ved Marstein og i Isterdalen finnes større flatmyrer med bl.a. klokkeling og pors. Disse myrene er til dels grøftet. Låg - middels næringsrikt torv.
- N1** N1. LÅGALPIN RISHEI (Low alpine heaths). Omfatter 1. Kreklingheier med tynt snødekke, 2. Dvergbjørkheier med noe bedre snødekke og 3. Blåbær-blålyngheier med relativt langvarig snødekke. Stort sett låg produksjon. Til dels podsolprofil.
- N2** N2. LÅGALPINE FATTIGSNØLEIER OG BLOKKMARK I FJELLET (Low alpine poor snowbeds and mountain screes). Artsfattige fjellplantesamfunn med bl.a. finnskjegg, musser, moseylng og dverggråurt i feltsjiktet. Sent utsmedete fattigsneleier er mosedominert, ofte av snøbjørnemoose. Låg produksjon.
- N3** N3. LÅGALPINE VIERKRATT OG RIKSNØLEIER (Low alpine Salix scrub and meadow snowbeds). Frødige og artsrike fjellplantesamfunn på næringsrikt substrat. 1. Vierkrattene har oftest busksjikt av gråvier-arter (sølv-vier, lappvier og ullvier), med et urtedominert feltsjikt, f.eks. turt, tyrihjel og skogstorkenebb. Relativt høgproduktive. 2. Riksnøleiene opptar små arealer i nedbørfelket. Vanlige arter er engsoleie og hareur. Store arealer finnes i Rånåkkollens nordhelling, under Kvernhusøli, Pyttbudalen og ovenfor Gruvlisætri. Middels produksjon.
- M** M. MELLOM- OG HØGALPIN VEGETASJON (Middle and high alpine vegetation). Lågproduktive fjellområder over 1200-1400 m i nedbørfelket. I mellomalpin sone til dels grasheier, bl.a. med rabbesiv og vardedfrytle. I høg-alpin sone sparsomt vegetasjonsdekket og dominans av blokkmark. Vanlige høg-alpine arter er isssoleie og mjukrapp. Ofte mosaikk med evig is og snø.
- is** ISBREER (Glaciers). Større områder med evig is og snø i høg-alpin sone.
- > 60°** BERGVEGG (>60°) (Rock walls). Større arealer med bratte berg-/fjellskråninger. Heterogen vegetasjon som varierer sterkt med høgdelag og fuktighet. Mange varmekjære arter i sørbergene i Romsdalen. I fjellet stor forekomst av rosenrot og fjellmarikåpe i bergveggene.
- V** KULTURMARK (Cultivated fields and pastures). Arealer med dyrkemark er konsentrert til elvedeltene i bunnen av Romsdalen mellom Åndalsnes og Staven. Mellom Verma og Lesjaskog tillater hellingsskredene på dalsidene også oppdyrking. På grunn av topografien lite utmarksbelte i nordvestre del av nedbørfelket. I sørst ofte beitemark i tilknytning til setre (setevollver). Middels - høg produksjon.
- Δ** APEN RASMARK (Open screes). Utfigurert to ganger i Romsdalen, Breifonna under Troilveggen og Kjerringfonna ovenfor Horgheim. Heterogent og sparsomt vegetasjonsdekket på grunn av ustabil substrat. Liten produksjon.
- |||||** TETTBYGD STRØK (Populated area). Tett befolkede områder uten naturlig vegetasjon, eller bare rester av slik vegetasjon.
- \*** ALM-, ASK- OG HASSELSKOG (Ulmus, Fraxinus and Corylus forests). Forekomst av edellauvskog med totalareal > 25 daa. Stor naturvitenskapelig interesse.
- SVARTORSKOG (Black alder forests). Fire områder med rik sumpskogsvegetasjon langs Rauma mellom Åndalsnes og Marstein. Stor naturvitenskapelig interesse.

